

کوتاه از جهان

اعتراض‌ها در بلاروس همچنان ادامه دارد شکنجه گسترده علیه معترضان بازداشتی

● فعالان و ناظران حقوق بشر از وجود شواهدی از خشونت پلیس بلاروس علیه معترضان بازداشتی در این کشور خبر می‌دهند. به گزارش بی‌بی‌سی، اعتراض به نتیجه انتخابات ریاست‌جمهوری که به پیروزی مجدد الکساندر لوکاشنکو منجر شده، همچنان ادامه دارد. بامداد جمعه صدها زن و پزشک در مینسک، زنجیره‌ای انسانی تشکیل دادند تا اعتراض خود را به برخورد خشونت‌آمیز نیروهای امنیتی با تظاهرات‌کنندگان مسالمت‌جویانه ابراز کنند. شماری از کارکنان ادارات دولتی نیز بار دیگر دست به اعتصاب زدند تا اعتراض خود به حکومت را نشان دهند. در همین حال، برخی از شش‌هزارو ۷۰۰ نفری که از یکشنبه گذشته در جریان اعتراض‌ها بازداشت و سپس آزاد شده‌اند، مدعی بدرفتاری پلیس از جمله ضرب‌وشتم شده‌اند. به گفته غفو بین‌الملل، گزارش‌ها از «شکنجه گسترده» خبر می‌دهد. بلاروس در میان ادعاهای گسترده مبنی بر تقلب در انتخابات اخیر ریاست‌جمهوری، در پنج روز گذشته شاهد اعتراض‌هایی بوده است. پس از انتخابات یکشنبه گذشته، مقامات انتخاباتی الکساندر لوکاشنکو را پیروز این انتخابات معرفی کردند؛ هرچند طرفداران کاندیدای اصلی مخالف، سولتانا تیکانوفسکایا، بر پیروزی او تأکید دارند. ناتالیا کوچانوا، رئیس مجلس سنا، در بیانیه‌ای که از تلویزیون این کشور پخش شد، گفت رئیس‌جمهور دستور تحقیقاتی را درباره بازداشت گسترده معترضان داده و بیش از هزار نفر از دستگیرشدگان هم آزاد شده‌اند. الکساندر بارسوکوف، معاون وزیر کشور، ضمن رد بدرفتاری با بازداشت‌شدگان گفته است همه آنها آزاد می‌شوند.

اتاق‌های شکنجه

برخی از زندانیان آزادشده، تصاویری را در پیام‌رسان «نیکستا» به اشتراک گذاشته‌اند که بدن‌های کبود و متورم آنها از جمله آسیب‌دیدگی در ناحیه کمر و باسن را نشان می‌دهد که گفته شده به دست پلیس انجام شده است. یکی از آزادشدگان به بی‌بی‌سی گفته است: «آنها مردم را بر چمه‌انه مورد ضرب‌وشتم قرار می‌دهند. همه را دستگیر می‌کنند. ما مجبور شدیم تمام شب در حیاط بازداشتگاه بایستیم. ما می‌توانستیم صدای زنان را که کتک می‌خورند، بشنویم. من چنین بی‌رحمی‌ای را درک نمی‌کنم.» ماری استورتز، مدیر غفو بین‌الملل در امور اروپای شرقی و آسیای میانه، گفت: «بازداشت‌شدگان قبلی به ما گفته‌اند بازداشتگاه‌ها به اتاق‌های شکنجه تبدیل شده و پلیس معترضان را مجبور به درازکشیدن در محل‌های کثیف کرده و سپس آن را با باطوم مورد ضرب‌وشتم قرار می‌دهد».

ورود ادبی‌آی به تحقیقات انفجار بیروت

● دیوید هیل، معاون امور سیاسی وزارت خارجه آمریکا، می‌گوید لبنان از ادبی‌آی دعوت کرده که در تحقیقات درباره انفجار مهیب بیروت مشارکت داشته باشد. سفارت آمریکا در بخشی از بیانیه خود افزود: «دیوید هیل در این سفر بر تعهد آمریکا به حمایت از هر دولتی که واقعا نماینده اراده مردم باشد و اصلاحات واقعی را در دستور کار قرار دهد، تأکید خواهد کرد». در همین حال، پارلمان این کشور در جلسه روز پنجشنبه، وضعیت اضطراری را که دولت موفق اعلام کرد به بحثی در پیانیه خود همچنین رسانه‌های دولتی لبنان گزارش دادند نیبه بری، رئیس پارلمان و یکی از سیاست‌مداران شاخص نظام سیاسی فرقه‌ای لبنان، خواستار «تشکیل سریع دولت جدید» شد. یک مقام ارشد گفت: «آقای بری درعین‌حال می‌خواست این پیام را بدهد که برخلاف شایعه‌های مربوط به برگزاری انتخابات زودرس پارلمان لبنان، به فعالیت خود ادامه می‌دهد». بسیاری از مردم لبنان از حکومت‌گران و نجبکان سیاسی این کشور به‌شدت خشمگین هستند و آنها در مسئول وقوع انفجار، فساد و سوءمدیریت نهادهانی که کشور می‌داند، بر اثر انفجار مهیبی که دلیل آن آتش‌سوزی در نزدیکی انبار حاوی دوهزارو ۷۵۰ تُن نیترات‌آمینوم بود، بیش از ۲۰۰ نفر کشته، ده‌ها نفر مفقود و حدود شش هزار نفر مجروح شده‌اند. مقامات محلی بیروت خسارت‌های ناشی از انفجار را بین ۱۰ تا ۱۵ میلیارد دلار تخمین زده‌اند و می‌گویند ۳۰۰ هزار نفر نیز بی خانمان شده‌اند.

شرق؛ کمتر از یک سال دیگر هشتمین رئیس‌جمهور تاریخ جمهوری اسلامی ایران بر مسند ریاست دولت خواهد نشست و تا آخرین روز ثبت‌نام کاندیدها برای انتخابات ریاست‌جمهوری ۱۴۰۰، گمانه‌زنی برای ورود بسیاری از سیاست‌مداران به این رقابت انتخاباتی ادامه خواهد داشت. روزنامه «شرق» در نظر دارد در سلسله‌گزارش‌هایی به افرادی (از همه طیف‌های مختلف سیاسی از اصولگرا تا میانه‌رو و اصلاح‌طلب) بپردازند که در دوران سیاست‌ورزی خود این توان و انتظار را ایجاد کرده‌اند تا بتوانند سبد رأیی برای رفتن به پاستور داشته باشند؛ اما گاه فرصت‌سوزی‌ها و گاه ناملایمات سیاسی روزگار ما، بخت و اقبالشان را برای پاستورنشینی کم کرده است. در این گزارش به محمدباقر قالیباف، رئیس مجلس یازدهم، پرداخته شده است:

مهم‌ترین بخش زندگی سیاسی محمدباقر قالیباف را می‌توان به سه دوره تقسیم کرد؛ سه دوره با نقاط عطف که همان انتخابات ریاست‌جمهوری بوده است؛ ۸۴ تا ۹۲، ۹۲ تا ۹۶ و ۹۶ تا امروز. مردی با بیشترین انگیزه و تمایل برای نشتن بر صندلی پاستور، اما درعین‌حال با بالاترین ناکامی. تحلیل گذشته و پیش‌بینی آینده، حاکی از این است که احتمالا قالیباف باید به همین سه تلاش دل خوش کرده و با احتمال تکرار ماجرای سال ۹۶، به پست ریاست مجلس اصولگرایان قناعت کند و ریاست پاستور را به مقبول‌ترها واگذارد.

سال ۸۴ را می‌توان آغاز راه سیاست‌ورزی قالیباف دانست. قبل از آن، او بیشتر چهره‌ای نظامی- انتظامی متعلق به یک جریان خاص سیاسی بود، اما آن سال با نامزدی در انتخابات ریاست‌جمهوری، به محض ورود به عرصه سیاست، سعی در ساختن چهره‌ای متفاوت از پایگاه سیاسی خود داشت. با انتخاب اسماعیل میرفخرایی، مجری نه‌چندان خودی صدواسیم، برای تبلیغات انتخاباتی، هماهنگی در ساعتش و کاپشن‌جیر قهوه‌ای، تصویری با لباس سفید خلبانی و اندکی محاسن، انتخاب عنوان دکتر خلبان و… سعی در ارائه چهره‌ای تکنوکرات، معتدل و جذاب به قصد دلبری از طبقه متوسط داشت که تا حدی نیز موفق بود و پنج میلیون رای آورد؛ رأیی بیشتر از علی لاریجانی ولی کمتر از کروبی، احمدی‌نژاد و هاشمی، بااین‌حال همین رفتار سینوسی برای کسی که از بطن جناح راست برخاسته بود، پاشنه آشیل شد. شاهد اینکه رقیب خودش را آن زمان هاشمی می‌دانست، نه دیگران. قالیباف سال ۸۴ نه‌تنها دنبال بازنامایی گذشته نظامی خود در تبلیغات انتخاباتی‌اش نبود، بلکه از آن دوری نیز می‌جست؛ او که خلبان از عقبه اصولگرای‌اش در جناح راست بیش از حد راحت بود و فکر می‌کرد آنها را همراه دارد، دنبال بارگیری و جذب از اقشار دیگر بود، اما همین بلاتکلیفی به او آسیب زد و بازی را به رقیب باخت. مشکل دیگر این بود که از گزینه محبوب اصولگرایان نبود؛ آنها اول از علی لاریجانی حمایت کردند و بعد سراغ احمدی‌نژاد رفتند. همان زمان نظرسنجی‌های صدواسیما نشان می‌داد هاشمی در رتبه اول و قالیباف بعد از او قرار دارد. در نهایت قالیباف در سال ۸۴ با کسب ۴/۷ میلیون رای، نفر چهارم اعلام شد.

بعد از شکست انتخاباتی‌اش، صندلی خالی احمدی‌نژاد در شهرداری به او رسید. تصور می‌کرد این‌بار شهرداری او را به پاستور می‌رساند؛ درست مانند احمدی‌نژاد. تا سال ۹۲ هم دست به اقدامات دهان‌پرکنی در شهر تهران زد؛ مانند ساخت تونل، اتوبان دوطبقه و…؛ تصورش این بود که این اقدامات برایش رای جمع خواهد کرد، اما اشتباهش این بود که تا مدتی با همان فرمان ۸۴ جلو می‌رفت؛ با رفت‌وآمد میان اصولگرایان و تکنوکرات‌ها. برای مثال، محسن

سپاه‌نیزو؛ فرمانده کل سپاه پاسداران در جمع فرماندهان و مسئولان نیروی قدس سپاه از سردار شهید قاسم سلیمانی به عنوان ذخیره جوادان اسلام و مجاهدی که با شهادتش عواطف و احساسات را فراتر از ایران و مرزهای سرزمینی جهان اسلام، در سراسر دنیا به یکدیگر پیوند داد، نام برد و گفت:

شهادت این سردار سرزلند روح جدیدی از نشاط و بهجت انقلابی را در کالبد سرزمین‌های اسلامی، فرماندهان و مسئولان نیروی قدس سپاه از سردار شهید قاسم سلیمانی به تأکید بر اینکه پرچم و مشعل فروزانی که توسط حاج قاسم عزیز ما به اهتزاز در آمد، بر زمین نخواهد ماند، گفت: امروز در تمامی صحنه‌های تقابل با دشمنان همچنان روح جهاد جاری است و دشمنان را در صحنه ماندند و با دشمنان نیز افسرده و ناامید، تماشاگر صحنه‌های

سیاست

چرا قالیباف هیچ‌وقت رئیس‌جمهوری نشد؟

همه مخالفان قالیباف

علی حسینی، حامد ملکپور، شبنم

همان سال ۹۲ گفته بود: «آقای قالیباف در مناظره‌ها به واسطه حرف‌هایی که مطرح کرد، نشان داد بسیار به قدرت علاقه‌مند است. حتی علاقه‌مندی وافر او به قدرت، موجب موضع‌گیری‌های بسیار اشتباه‌ش شد. طبق خبرهای رسیده، گروهی شورایی شهر پنجم را در اختیار می‌گیرند که متفاوت از گروه قبلی هستند. ۳۰ بر هیچی که در انتخابات مجلس اتفاق افتاد، به نظر امروز نیز ۲۱ بر هیچ اصلاح‌طلبان پیروز انتخابات شورای شهر تهران می‌شوند؛ بنابراین آقای قالیباف در کنار افت پایگاه اجتماعی‌اش، جایگاه شهرداری تهران را هم از دست خواهد داد. در مجموع دوره سیاسی آقای قالیباف به پایان رسید». اگرچه پیش‌بینی این وزیر احمدی‌نژاد صددرصد به وقوع نپیوست و دوره سیاسی قالیباف وارد مرحله دیگری شد.

قالیباف که از میانه‌ایستادن طرفی نبرده بود، تا انتخابات ۹۶ سعی کرد به هر قیمتی یک شهردار اصولگرا باقی بماند و رابطه‌اش را با جریان‌های اصولگرا بیش از همیشه تقویت کند؛ شاید بالاخره به محبوب اول بدل شود. او بعد از باخت ۹۲ دیگر حاضر نبود تحت هر قیمتی تن به باختی دیگر بدهد و آن‌قدر اراده و انگیزه داشت تا به هر قیمتی جلوی پیشروی اصلاح‌طلبان- اعتدال‌گرایان را بگیرد. اگر در پاستور نتوانست، حداقل در بهشت سد راهشان بود. برای همین در یک بده‌بستان، حتی رای دو اصلاح‌طلب را گرفت تا صندلی او به هیچ قیمتی به محسن هاشمی که زمانی او را در مجموعه شهرداری حفظ کرده بود، نرسد. ۹۶ برخلاف ۸۸ که ترجیح داد با دور دوم احمدی‌نژاد رقابت نکند، آمد تا روحانی را در دور دوم شکست دهد؛ ولی پیش از آنکه به روحانی بباز، باز هم عرصه را به اصولگرایان باخت. نیم‌نگاهی به آرای او در دوره‌های گذشته، شرط‌بندی روی قالیباف را برای اصولگرایان بسیار پریسک کرده بود. آنها دنبال یک احمدی‌نژاد عیب‌یابی شده بودند؛ چهره‌ای کمتر شناخته‌شده، بدون سابقه ناکامی، اما مقتصد. بااین‌حال بودند برخی که همچنان از او حمایت می‌کردند. از خودش نقل‌قول شده بود که با به میدان رقابت نمی‌گذارد، مگر بی‌رقیب باشد. گفته بود دوباره تن به رقابتی درون‌گروهی نخواهد داد. به نظر می‌رسد قالیباف دست آخر نتوانست بر سوسوه نیامدن غلبه کند و حرفش را زیر پا گذاشت و در یک رقابت درونی به میدان آمد. شاید هم میان خودشان از همان اول تقسیم‌کار شده بود؛ ابراهیم رئیسی گزینه نهایی بود. اما قالیباف باید می‌ماند تا حداقل باطلشان متحذ بوده و هشتند؛ اقدامی بزرگ و تحقّق و تخریب دولت، به رأی‌آوری رئیسی کمک کند. رفتار قالیباف در مناظره‌های انتخاباتی نیز نشان داد این

فرمانده سپاه:

انتقام خون حاج قاسم گرفته خواهد شد

تحولی هستند که روزه‌روز به نفع امت اسلامی رقم می‌خورد. او هنر نیروی قدس سپاه را ارائه فرمول «غلبه عده‌ای کم بر دشمنان زیاد» و تفسیر مجسم آیات نورانی قرآن برشمرد و عنوان کرد: شکست‌دادن ائتلافی از بزرگ‌ترین قدرت‌های مادی تاریخ بشرکه به‌هم‌پیوسته و درهم‌تنیده بودند و بر پادشاهن متحذ بوده و هشتند؛ اقدامی بزرگ و تحقّق وعده‌های الهی بود که توسط مجاهدان را خدا به بهترین شکل رقم خورد.

فرمانده سپاه، جغرافیای انقلاب اسلامی را میدان تقابل دائمی با دشمنان اسلام خواند و گفت: وجه مشترک تمامی این تقابله‌ها این بود که یک طرف آن انقلاب اسلامی با میدان‌داری ایران و یک طرف آن استکبار جهانی به سرکردگی آمریکا بوده و گذر زمان نشان داده که انقلاب اسلامی با هوشمندی و درایت رهبرانش، حکمت، تدبیر و عقل همواره دست برتر را در این صحنه‌ها داشته است؛ از سوی دیگر به اذعان نظریه‌پردازان آمریکایی، عامل اصلی شکست آمریکا فرمانان حکمت و عقل در نظام راهبری آن است.

سردار سلامی با بیان اینکه فرصت‌های رشد و قوی‌شدن ما از میدان جهاد حاصل شده است، افزود: ما قاعده جنگ را از درون جنگ و میدان‌های واقعی تقابل استخراج کردیم و نیروی قدس قاعده غلبه بر دشمنان زیاد را در میدان واقعی تولید کرد و به نمایش گذاشت. بزرگ‌ترین کارکرد نیروی قدس

پیش‌بینی دور از ذهن نبوده است. تقریبا هیچ فرد یا جریان استخوان‌داری در اصولگرایی از او حمایت نکرد؛ درحالی‌که همه یک‌به‌یک پشت رئیسی می‌رفتند. حسین قربان‌پور، از چهره‌های نزدیک به قالیباف، روایتش از چهره دوم‌بودن شهردار سابق را نزد اصولگرایان این‌طور بیان کرده است: «چه کسی سال ۸۴ از قالیباف حمایت کرد؟ شورای هماهنگی نیروهای انقلاب سال ۸۴ از آقای لاریجانی حمایت کردند. سال ۹۲ هم همین‌طور. کدام طیف‌ها در این اجماع پشت سر قالیباف بودند؟ جامعه مدرسین؟ جامعه روحانیت؟ چهبه پایداری؟… اگر آقای رئیسی به‌جای آقای قالیباف کنار می‌رفتند، نه‌تنها فاصله اینن نبود، بلکه انتخابات به دور دوم هم می‌رفت. همه نظرسنجی‌های معتبر با یک منطق دودوتا چهارتا. چنین حالتی را پیش‌نهاده می‌دادند». اتفاقی که رخ داد؛ چون قالیباف به اندازه رئیسی مقبول جریان اصولگرا نبود.

قالیباف ناکام سه دروه انتخابات است؛ چون مخالفان زیادی درون این جریان دارد. نه‌تنها طیف و تیم جبهه پایداری و آیت‌الله مصباح با او یکی نیستند و حتی در جریان انتخابات اخیر مجلس به دنبال کنارگذاشتن او از لیست بودند، بلکه طیف‌های سنتی مانند مؤتلفه نیز با او از در آشتی درمی‌آیند. مصطفی میرسلیم بارها قالیباف را متهم به تخلف در دوران شهرداری‌اش کرده است. او بار در گفت‌وگویی که اخیرا با روزنامه ایران سال ۹۶ تأیید کرده که قالیباف ویران‌نش در شهرداری تخلفاتی داشته‌اند که باید رسیدگی می‌شده است. او بعد از رسیدن به نمایندگی مجلس نیز شروع به حمله به قالیباف کرده و به اشکال مختلف به آن تخلفات اشاره کرد. در تویییتی نوشت: «سرانجام تخلفات شهرداری‌های مناطق آشکار خواهد شد؛ تخلفاتی که قالیباف نیز شخضا از آن می‌نالید. کتمان آن به بهانه وحدت، جفا به اصولگرایان است». حالا هم گفته اسناد تخلفات رشوه ۶۵میلیاردی شهرداری به یک نماینده مجلس برای کنارگذاشتن تحقیق‌ونقصن از شهرداری قالیباف را به قوه قضائیه داده است. میرسلیم گفته «قالیباف هرجا باشد، باید مواظب او بود که خلافی نکند. اینها برای جامعه ما بسیار مضر است. آن دوران کرباسچی چنین فسادی شروع شد و اینها تقویت کردند».

بعد از سه دوره شکست، محمد عطربافر درباره او گفته بود: «برادرمان آقای قالیباف واقعا یک شخصیت سیاسی نیست؛ یک سیاست‌مرد و سیاست‌مدار نیست. چرا نیست؟ به دلیل همین عملکرد توم‌آمیز و پر از خطا. آدم به این واقعیتی نمی‌رسد که این بنده خدا در قضیه انتخابات بازی خورده است. بالاخره وقتی کسی دو بار در یک رقابت و آزمون سیاسی شکست می‌خورد، پیماش این است که ظرفیت رای او همین‌قدر و حداکثر پنج میلیون است. به چه دلیل خود را دوباره به افکار عمومی ارائه می‌کنی که مجددا دچار آسیب شوی؟ این حداقل اولین خطب سیاسی آقای قالیباف است.» زمانی که قالیباف وارد مجلس شد و ریاست پارلمان را بر عهده گرفت، همگان بر این نظر بودند که این هم بازی جدید او برای ۱۴۰۰ است تا بالاخره به آرزوی دیرینه‌اش برسد؛ تا جایی که هم‌جریانی‌هایش حتی برایش شروط‌شروط گذاشتند که تنها در صورتی از او برای ریاست پارلمان حمایت می‌کنند که ه‌سودی ریاست‌جمهوری را وانهذ. اگرچه قالیباف تن به این شروط نداده رئیس مجلس شد، اما بعید است او بعد از یک سال رخت ریاست بهارستان را از تن بکند. به امید قیای ریاست پاستور؛ به‌ویژه که شنیده‌ها حاکی از این است که برخی رقبای سال ۹۶ دوباره عزم آمدن کرده‌اند و این یعنی در برای قالیباف دوباره بر همان پاشنه خواهد چرخید.

اینه

انتقاد

نگاه به درون را شعار همگان سازیم

● کمال‌الدین بیرم‌نژد؛ دولت‌های معاصر ایران به‌طور سنتی و تاریخی به نفت تکیه زده‌اند، کارهای خود را با درآمد نفت سامان داده‌اند و ناکارایی‌های خود را با آن پوشانده‌اند. اکنون گاه آن فرارسیده که دولت به‌جای نفت بر مردم تکیه زند و از ذخایر دانش، آگاهی، مشارکت مؤثر، دارایی و تجربه آنان بهره گیرد. ترکیب تحریم و نابرابری‌سازی رایج موجود در کشور، فقیر را فقیرتر و دارا را متمکّن‌تر و تورم، فقر، گرانی و بی‌کاری اهداف انقلاب را مختل کرده است. اکثریت ایرانی‌ها، از اینکه درآمد سرانه مردم و ارزش پول ملی کاهش یافته، ناراحت هستند. راهی جز مشارکت‌جوشدن آحاد مردم ایران، برای حل و آینده کشور باقی نمانده است. مردم خسته از دعوای‌های سیاسی بی‌حاصل و برخورد‌های رادیکال به آرامش خیال نیاز دارند. تخریب و افراط‌گری سسم مهلک پیشرفت کشور بوده و جواب لای چرخ مشارکت مردمی به‌منظور پیشرفت کشور و افزایش کیفیت زندگی ایرانیان است. هدف اصلی عموم صاحب‌منصبان، باید اصلاح امور از طریق عقلانیت، آرامش و وفاق ملت و نمایندگان آنان و دولت باشد و دولت‌مردان و نمایندگان مجلس نسبت به آنها ضروری است با صداقت رفتار کنند. ایران اسلامی و هم‌وطنان نازنین، آینده مشترک همه ماست. باید در گفتار و کردار و منش و روش بسیاری از سنت‌های دیرپای ناورا را که امروزه بیش از پیش بروز می‌کند، شکست و از این خلاف‌آمد عادت نیز کامیاب شد. باید همه اندیشه‌ها را به میدان کشاند و به همه تجربه‌ها فراخوان داد. باید با استفاده از ابزارهای قانونی و فرصت‌ها، برای ساماندهی نارسایی‌ها و رفع مشکلات اساسی به‌ویژه اقتصادی کشور و برداشتن گام‌های متین و استوار و سریع در مسیر توسعه همه‌جانبه اهتمام مجدانه با مشارکت مؤثر مردم و گروه‌های مرجع به عمل آورد.

ایران

ناکامی آمریکا در اجماع‌سازی علیه ایران

● حسن بهشتی‌پور، کارشناس سیاست خارجی؛ اروپایی‌ها هم به شکلی موافق ادامه تحریم‌های تسلیحاتی ایران هستند. اما خواسته آنها دو تفاوت عمده با خواسته آمریکا در همین خصوص دارد؛ اول اینکه آنها می‌گویند که از نظر زمانی باید تمديد قطع‌نامه تحریم تسلیحاتی ایران نه برای مدت نامحدود بلکه فقط برای سه سال انجام شود. ثانيا معتقدند این تحریم باید فقط بخشی از تجهیزات نظامی و تسلیحات را در بر بگیرد. اما هیچ‌کدام از این خواسته‌های اروپایی‌ها در پیش‌نویس قطع‌نامه آمریکا لحاظ نشده و از همین رو رای آنها نشان خواهد داد که در این مدت چقدر توانسته‌اند برای حفظ استقلال سیاسی خود از آمریکا موفق باشند. خصوصا اینکه می‌دانیم اخیرا ترامپ بابت این قطع‌نامه شخصاً رایزنی‌هایی با مکزون، رئیس‌جمهوری فرانسه، داشته و همین اقدام هم اهمیت موضوع برای آمریکا را نشان می‌دهد و هم نشان از وجود سطحی از تفاوت نظرهای جدی بین اروپا و آمریکا در این مسئله دارد. بر همین اساس است که با رای اروپایی‌ها باید ببینیم این تلاش‌ها به کجا کشیده، چراکه رای مثبت آنها به این قطع‌نامه هرچند در سرنوشت این موضوع تفاوتی ایجاد نمی‌کند اما می‌تواند برای موضوعات بعدی در رابطه با برجام و حفظ آن، نشانه‌های پراهمیتی به همراه داشته باشد.

مجلس و درک منافع ملی

● احمد مازنی، نماینده مجلس دهم؛ به نظر می‌رسد به‌رغم اظهارات ظاهری مجلس و ادعای آنها درباره نگرانی‌های معیشتی، مجلس در عمل معیشت را به سیاست گره زده و این رویکرد را در رای عدم اعتماد به وزیر‌صنعت، معدن و تجارت نشان داد. مجلسی که تا هفته گذشته صحبت از بلاتکلیفی وزارت صمت می‌کرد، با معرفی گزینه وزارت، رای اعتماد به او نداد تا این وزارتخانه همچنان بلاتکلیف بماند. به نظر می‌رسد خط کلی حاکم بر این مجلس این است که به هر قیمتی نگذار دولت به وظیفه‌اش عمل کند و کارهایش را انجام دهد. دولت آقای روحانی فرصت زیادی ندارد و زمان آنجائی‌ها هم برای انتصاب سرپرست ندارد؛ مگر اینکه متوسل به حکم حکومتی شوند که چندان به صلاح کشور هم نیست. فلسفه وجودی تشکیل جلسات سران قوا همین مسئله است که برای حل مشکلات مردم و تفاهم بر سر نیازهای آنان، هماهنگی صورت گیرد. این به معنای نفی هویت و مواضع سیاسی گروه‌های سیاسی نیست؛ بلکه به منزله درک منافع کشور است. رفتار مجلس یازدهم جای نقد دارد و این گله از آنان وجود دارد که متأسفانه همچنان مواضع سیاسی خودشان را بر حل مشکلات مردم ترجیح داده‌اند. آنها به‌رغم شعارهایی که مبنی بر حل مشکلات مردم داده‌اند، همچنان ساز منافع باندی و جناحی خودشان را می‌نوازند که صدایش در شرایط خاص فعلی اقتصادی کشور برای عموم مردم گوش‌خراش است. درک شرایط خاص فعلی کشور شاید به آنان یادآوری کند آنچنان که رئیس دولت گفته همه در یک کشتی نشسته‌ایم و دود منش سیاسی آنان ممکن است حتی به چشم خودشان هم برود.